

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18C/178/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111224441
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5111224441.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci navrhovateľa: Y. J., I.. XX.XX.XXXX, Z. Ž., J. W. XXX/XX, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Ján Mrázovský & JUDr. Michaela Kojtalová, s.r.o., Mariánske nám. 2, Žilina, proti odporcom: 1/ R. N., I.. XX.XX.XXXX, Z. I. M. K. XX/XX, Ž. - Z., 2/ R.. E. N., I.. XX.XX.XXXX, Z. Ž., B. XX, 3/ V.I. N., I.. XX.XX.XXXXX, Z. I. M. K. XX/XX, Ž. - Z., 4/ W. N., I.. XX.XX.XXXX, Z. Ž., B. XX, všetci právne zast. JUDr. Anna Mozolíková, advokátka, Palárikova 1449, Čadca, o zaplatenie 3.500,- Eur s prísl.,

rozhodol:

Odporca v rade 1/, 2/, 3/ a 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 3.137,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 3.137,- Eur od 17.09.2011 až do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobný návrh vo zvyšnej časti zamieta.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa žalobným návrhom zo dňa 19.07.2011, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 20.07.2011 domáhal zaviazania odporcov na zaplatenie sumy 3.500,- Eur a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že na základe ústnej dohody o oprave vozidla koncom mesiaca december 2007 zveril svoje vozidlo V. H., farba šedá metalíza, ev.č. E. XXX Z. odporcovi v rade 1/ na realizáciu opravy, a to identifikáciu vady a následných technických výkonov a služieb v rámci jeho podnikateľskej činnosti súvisiacej s opravou motorových vozidiel. Vozidlo nechal odstavené v mieste jeho trvalého bydliska a pri preberaní vozidla bol aj jeho otec, ktorý mal na vozidle spolupracovať. S vozidlom odovzdal aj kľúče. Po dostavení sa k prevzatíu vozidla do prevádzkových priestorov odporcu v rade 1/, vozidlo sa tam nenachádzalo. Na základe rozhodnutí tunajšieho súdu a odvolacieho súdu v konaní XXC/XXX/XXXX, kde bol vyslovený záver, že vozidlo prevzal R.O. N. M., si teda v tomto konaní uplatňuje náhradu škody voči dedičom poručiteľa R..N. M..

Medzitýmnym rozsudkom zo dňa 02.03.2012 súd rozhodol, že je daný základ nároku navrhovateľa na náhradu škody voči odporcom v rade 1/, 2/, 3/, 4/ ako zodpovedných spoločne a nerozdielne. Rozsudok bol napadnutý odvolaním odporcov, avšak rozhodnutím Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu zo dňa 25.06.2012, č.k. 5Co/182/2012-90, bol medzitýmny rozsudok potvrdený. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2012.

Vzhľadom k tomu, že medzitýmnym rozsudkom bolo rozhodnuté, že základ nároku navrhovateľa na náhradu škody voči odporcom v rade 1/, 2/, 3/, 4/ ako zodpovedných spoločne a nerozdielne, je daný, predmetom ďalšieho konania bola výška škody.

Na základe vyššie uvedeného súd v danej veci nariadil ústne pojednávania.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie, a to výsluchom účastníkov konania, vyjadrením sa právneho zástupcu navrhovateľa a odporcov, ako aj prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a pripojenými spismi tunajšieho súdu č.k. XXC XXX/XXXX a XXD XXX/XXXX a vyšetrovací spis OO PZ Žilina - východ ČVS: T.-XXXX/ZV-E.-XXXX, ako aj znaleckým posudkom č. XX/XX, písomné podania právnych zástupcov, znalecký posudok č. XXX/XXXX vyhotovený súdom ustanoveným znalcom.

Z vykonaného dokazovania mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Z uznesenia OO PZ Žilina - východ zo dňa 20.07.2009, ČVS: T.-XXXX/ZV-E.-XXXX vyplýva, že neznámy páchatel v dobe od 22.00 hod dňa 17.07.2009 do 10.00 hod dňa 18.07.2009 v Žiline - v Považskom Chlmcí sa nezisteným spôsobom zmocnil tam zaparkovaného vozidla zn. V. H., farby šedej metalízy, ev.č. E.-XXXBP, čím spôsobil navrhovateľovi škodu vo výške 3.500,- Eur krádežou.

Následne uznesením zo dňa 19.08.2009 bolo trestné stíhanie prerušené, pretože neboli zistené skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

Súd má za to, že v danom prípade je daná zodpovednosť v zmysle § 421 Občianskeho zákonníka a zodpovedný subjekt, t.j. otec - poručiteľ odporcov sa ničím relevantným nezbavil tejto zodpovednosti. Zároveň právna zástupkyňa odporcov poukázala na použitie § 429 Občianskeho zákonníka, avšak dané ustanovenie nie je možné aplikovať pre tento prípad, keďže sa týka inej zodpovednosti než v danom prípade, a to zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

V zmysle § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V zmysle § 420 ods.3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 438 ods.1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Podľa § 440 Občianskeho zákonníka kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vyporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

Podľa § 460 Občianskeho zákonníka dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 470 ods.1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou.

Podľa § 470 ods.2 Občianskeho zákonníka ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiteľovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

Podľa § 421 Občianskeho zákonníka každý, kto od iného prevzal vec, ktorá má byť predmetom jeho záväzku, zodpovedá za jej poškodenie, stratu alebo zničenie, ibaže by ku škode došlo aj inak.

Škoda, ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkovej hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

Prípad osobitnej zodpovednosti za škodu zakotvený v § 421 nadväzuje na povinnosť každého, kto od iného prevzal určitú vec na účely vykonania určitej práce na veci alebo na účely nakladania s vecou, starať sa o prevzatú vec, chrániť ju pred prípadným poškodením, stratou alebo zničením. Toto ustanovenie teda zakladá zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinnosti riadne sa starať a opatrovať prevzatú vec. Ide teda o záväzkovú zodpovednosť, ktorá má svoj základ v porušení záväzkovej povinnosti.

Zodpovednosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje na každého, kto od iného prevzal vec. Nezáleží teda na tom, či ide o fyzickú osobu alebo o právnickú osobu. Nezáleží ani na tom, či osoba, ktorá prevzala vec, má na vykonávanie určitej činnosti spojenej s vecou príslušné oprávnenie podľa zákona (napr. živnostenský list) alebo či to robí načierno ako tzv. fušku. Dôležité je pritom iba to, že táto osoba prevzala určitú vec, ktorá má byť predmetom jej záväzku.

Táto zodpovednosť je objektívna a nezáleží na tom, či ten, kto prevzal vec, poškodenie, stratu alebo zničenie veci zaviniť alebo nie. Rozhodujúce je len to, že ten, kto je za škodu zodpovedný, prevzal od iného vec, ktoré má byť predmetom jeho záväzku, a že na tejto veci bola spôsobená škoda. Z hľadiska vzniku tejto zodpovednosti je teda dôležité, že tu došlo k prevzatiu veci s povinnosťou ju opatrovať a že v dôsledku porušenia tejto povinnosti došlo ku škode.

Nejde však o absolútnu objektívnu zodpovednosť, pretože toto ustanovenie pripúšťa jeden liberačný dôvod, podľa ktorého ten, kto prevzal vec, nezodpovedá za jej škodu, ak by ku škode došlo aj inak. Ku škode by mohlo dôjsť aj inak, ak by sa vec zničila buď na základe nejakého vnútorného fyzikálneho alebo chemického procesu, v dôsledku ktorého došlo k zničeniu alebo k poškodeniu veci, alebo pôsobením objektívnych vonkajších okolností, ktoré s činnosťou zodpovednostného subjektu nemajú nič spoločné (napr. v dôsledku zemetrasenia). (R 2/1987,...)

Vykonaným dokazovaním mal súd nepochybne preukázať, že vozidlo prevzal za účelom obhliadky porúčiteľ odporcov za prítomnosti odporcu v rade 1/, teda porúčiteľ odporcov zodpovedal za vozidlo, ktoré sa stalo predmetom jeho záväzku - vykonať obhliadku. Z vyjadrení porúčiteľa odporcov a odporcu v rade 1/ pred príslušným policajným orgánom vyplýva, že o oprave sa mal navrhovateľ rozhodnúť až po vykonaní obhliadky vozidla a po zistení rozsahu škody. Teda je nepochybné, že vozidlo bolo zverené porúčiteľovi odporcov za účelom vykonania obhliadky.

Keďže vozidlo bolo odcudzené neznámym páchatelom z priestorov, kde bolo porúčiteľom odporcov spolu s odporcom v rade 1/ prevezené za účelom obhliadky, vznikla navrhovateľovi škoda, ktorú bol povinný uhradiť porúčiteľ odporcov. Keďže porúčiteľ odporcov zomrel pred podaním návrhu, za škodu zodpovedajú dedičia, t.j. odporcovia, a to do výšky v zmysle § 470 Občianskeho zákonníka.

Keďže výška škody bola spochybňovaná a namietaná odporcami, súd bol názoru, že je účelné v danom prípade rozhodnúť najprv len o základe nároku.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol medzitimným rozsudkom, keďže rozhodoval o základe a to z dôvodu účelnosti, nakoľko najprv určil, že odporcovia sú zodpovední za škodu spôsobenú navrhovateľovi, teda základ nároku navrhovateľa voči odporcom je daný a až po právoplatnosti tohto rozsudku bude súd rozhodovať o náhrade škody, teda o samotnej výške škody, a to v zmysle § 152 ods.2 veta druhá O.s.p., podľa ktorého ak je to však účelné, môže súd rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe.

V priebehu konania navrhovateľ zmenil svoj návrh tak, že požadoval aj úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 20.07.2011 až do zaplatenia, čo bolo pripustené uznesením zo dňa 28.01.2013.

Súd mal nepochybne zistené, že odporcovia sú spoločne a nerozdielne zodpovední za škodu spôsobenú navrhovateľovi, keďže ich právnomu predchodcovi odovzdal vozidlo za účelom opravy, ktoré bolo následne odcudzené.

Toto bolo vyslovené aj v medzitimnom rozsudku, v dôsledku ktorého predmetom ďalšieho konania bola už len samotná výška škody.

Navrhovateľ predložil znalecký posudok č. XX/XXXX vyhotovený R.. V. E. za účelom výpočtu hodnoty vozidla V. H., E.Č.: E.. V zmysle tohto znaleckého posudku bola stanovená výška hodnoty vozidla 3.504,- Eur.

Tento znalecký posudok odporcovia namietali, že je neobjektívny, keďže nebol vyhotovený súdom stanoveným znalcom a znalec sporné vozidlo nevidel a znalec si ich nezavolať na obhliadku a nežiadal ani ich vyjadrenie, pričom oni nezavinili spor, keďže sú dedičia, preto žiadali škodu znížiť o 75% v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka.

Následne odporcovia predložili súdu internetové ponuky na predaj vozidla V. H. X,X G., L..O.. XXXX, stav tachometra neuvedený, zas cenu 1.500,- Eur, taktiež r.v. 1993, stav tachometra 320000 km za 1.100,- Eur, r.v. 5/1994 so stavom tachometra 146189 km za 1.500,- Eur.

Zároveň predložili aj znalecké posudky z iných konaní, avšak ich predmetom okrem iného nebolo dané vozidlo, preto súd tieto listiny nepovažoval za relevantné.

Následne súd nariadil znalecké dokazovanie uznesením zo dňa 05.11.2012, na základe čoho bol vypracovaný súdom ustanoveným znalcom R.. N. Q.Á., H., znalecký posudok č. XXX/XXXX (l.č. 168 obsahu spisu) za účelom stanovenia hodnoty predmetného vozidla navrhovateľa pri zohľadnení technického stavu vozidla a pripomienok oboch strán a za účelom vyjadrenia sa k znaleckému posudku č. XX/XXXX vypracovaného V. E..

Podľa záverov predmetného znaleckého posudku všeobecná hodnota vozidla ku dňu 20.07.2009 predstavovala čiastku vrátane DPH 3.137,- Eur.

Čo sa týka znaleckého posudku V.E., znalec R.. Q. H.. uviedol, že rozdiely spočívajú v uvedení rozdielného dátumu prvej evidencie, avšak táto skutočnosť nemá vplyv na všeobecnú hodnotu vozidla. Zároveň on použil hodnotu stavu pneumatík 50%, čo má vplyv na hodnotu vozidla, pričom túto hodnotu predpokladal, keďže z ničoho nevyplýva tento stav. Čo sa týka počtu najjazdených kilometrov, z ničoho nebolo možné zistiť presný počet a ani účastníci konania nevedeli tento údaj uviesť, preto počet najjazdených kilometrov nezohľadnil a použil predpokladaný počet kilometrov stanovený pre daný typ vozidla.

Znalec teda náležite vysvetlil rozdiely medzi jeho znaleckým posudkom a posudkom R.. E. predloženého navrhovateľom s hodnotou 3.500,- Eur.

Odporcovia následne namietali tento znalecký posudok, avšak ustanovený znalec sa k tomu riadne vyjadril podaním zo dňa 12.03.2013, pričom relevantne vysvetlil namietané skutočnosti odporcami. (l.č. 209-210)

Taktiež R.. Q., H.. namietané skutočnosti vysvetľoval aj na pojednávaní dňa 12.04.2013.

Znalec uviedol, že počet držiteľov má taktiež vplyv na hodnotu vozidla, čo bolo zohľadnené aj v znaleckom posudku.

Čo sa týka predložených internetových ponúk na predaj vozidla, uviedol, že on pri stanovení hodnoty vychádzal podľa metodiky v zmysle vyhlášky a trvá na danom výpočte. Čo sa týka počtu držiteľov, uviedol, že vzhľadom k tomu, že počet držiteľov je nepreukázateľný, nakoľko vozidlo bolo na Slovensku evidované od 06.05.1997, ale bolo vyrobené v roku 1986, v zmysle vyhlášky sa použije koeficient 0,95. Keďže vozidlo bolo vyrobené v roku 1986, vozidlo bolo 26-ročné, k čomu prislúcha aj technický stav vozidla, v dôsledku čoho bola jeho hodnota 11,2 %. A tomu veku zodpovedá aj technická hodnota, keďže vozidlo bolo opotrebované a vyžadovalo si opravy vo všetkých skupinách. Ak by bolo funkčné, jeho hodnota by bola 20-30%.

Navrhovateľ pred súdom trval na tom, že vozidlo odovzdané do opravy bolo úplne funkčné s potrebou vymeniť olej a prevodovku.

To, že vozidlo bolo funkčné a pojazdné, vyplýva aj z toho, že navrhovateľ ho dovezol do opravy a následne právny predchodca odporcov ho odviezol na iné miesto za účelom opravy bez pomoci iného vozidla.

Na to znalec uviedol, že zotrúva na výpočte, pričom koeficient 11,2 % je koeficient pre vozidlá, ktoré si vyžadujú opravu, pričom je to primerané aj k veku vozidla, k jeho opotrebovaniu a potrebám opravy.

Znalec taktiež uviedol, že pre daný typ vozidla pre danú kategóriu je zostatková hodnota vozidla 10 % po 16 rokoch a táto výška sa nemení. To by sa mohlo zmeniť vtedy, ak by vozidlo bolo v lepšom stave, bolo by nejakým spôsobom zhodnotené, ale to sa nedalo zistiť, keďže nebolo možné ho ohliadnuť.

Napriek riadnemu vysvetleniu znalca, odporcovia naďalej znalecký posudok namietali, preto súd na návrh odporcov dotazoval MS SR ohľadom postupu ustanoveného znalca. Toto bolo oznámené súdu podaním zo dňa 10.07.2013, podľa ktorého použitie koeficientu 0,95 v danom prípade, ako aj postup znalca pri výpočte, je správne.

Ak aj odporcovia namietali výšku stanovenú znalcom z dôvodu, že znalec vozidlo nevidel, toto vozidlo nebolo možné ohliadnuť pre jeho neexistenciu/nedostupnosť, pričom týmto si odporcovia sami rozporovali, keďže na jednej strane namietali výšku určenú znalcom z dôvodu, že vozidlo neohliadol, hoci vychádzal z konkrétnych skutočností týkajúcich sa predmetného vozidla zistených zo spisu a z doplnení účastníkov, na rozdiel od listín predložených odporcami, ktoré mali preukazovať hodnotu vozidla, avšak úplne iného, z iného obdobia a bez relevantných skutočností týkajúcich sa predmetného vozidla.

Znalec sa taktiež ešte dodatočne vyjadril aj v podaní zo dňa 27.05.2013, v ktorom uviedol, že trvá na svojom výpočte, ktorý vykonal v zmysle platných právnych predpisov. Toto doplnil aj podaním zo dňa 02.07.2013, v ktorom poukázal na chybný výpočet právneho zástupcu odporcov a dôkladnejšie vysvetlil a odôvodnil správnosť koeficientu 0,95.

Ak odporcovia namietali rozpor vzorca na internetovej stránke a vo vyhláske, súd poukazuje na to, že znalec postupoval správne, keďže postupoval v zmysle vyhlásky a iný vzorec na internetovej stránke, čo tvrdili odporcovia, je irelevantné.

Pri určení výšky škody odporcovia žiadali zohľadniť trhovú cenu obdobného vozidla vyplývajúcu z predložených internetových ponúk.

Súd však dané internetové ponuky nepovažoval za hodnoverné a relevantné, nakoľko jednak nebolo preukázané, či skutočne ide o ponuky a jednak ak aj išlo, tak tieto ponuky vychádzajú z určitých požiadaviek predajcu a nemusia zodpovedať skutočnej hodnote vozidla. Predajcovia predsa Toto odporcovia nepreukázali.

Súd si osvojil závery znaleckého posudku č. XXX/XXXX vypracovaného Ing. Q. H., ktorý pri výpočte postupoval v zmysle platných právnych predpisov, pričom pri výpočte zohľadňoval všetky skutočnosti zistené zo spisu a z vyjadrení účastníkov konania, či predložení listín, ako je technický preukaz a pod.

Z týchto všetkých dostupných zistených skutočností nevychádzal ani znalec V. E., preto súd si jeho závery neosvojil a taktiež nemožno použiť ani predložené „internetové ponuky“ predložené odporcami, nakoľko z daných údajov nie je možné posúdiť zhodnosť vozidiel s predmetným vozidlom, pričom nie je zrejmé, či sa za takú cenu dané vozidlá predali a z akého dôvodu bola určená taká cena.

Zároveň súd poukazuje na to, že škoda sa hradí vo výške ku dňu jej spôsobenia, t.j. v danom prípade ku dňu 20.07.2009, avšak predložené internetové ponuky sú z obdobia 07-09/2012, teda z obdobia o 3 roky neskôr, pričom je nepochybné, že každým dňom hodnota vozidla sa znižuje. Preto aj z toho dôvodu nebolo možné dané „internetové ponuky“ brať do úvahy a zohľadňovať pri určení škody.

Z uvedeného dôvodu súd posúdil za preukázanú hodnotu vozidla ku dňu 20.07.2009 stanovenú znaleckým posudkom č. XXX/XXXX vo výške 3.137,- Eur, pričom znalec svoje závery a postup riadne odôvodnil.

Vzhľadom na uvedené súd zaviazal odporcov na náhradu škody vo výške 3.137,- Eur, a to spoločne a nerozdielne, keďže sú právnymi nástupcami toho, kto zodpovedal za danú škodu.

Keďže navrhovateľ požadoval škodu vo výške 3.500,- Eur a súd priznal náhradu vo výške 3.137,- Eur, vo zvyšku rozdielu žalobný návrh zamietol.

Odporcovia žiadali znížiť náhradu škody v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka a § 150 O.s.p., keďže mali za to, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd poznamenáva, že ust. § 150 O.s.p. sa týka náhrady trov konania, preto pri určení škody nie je možné toto ustanovenie aplikovať.

Podľa vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa k aplikácii § 450 Občianskeho zákonníka a § 150 O.s.p. bol názoru, že tieto ustanovenia nie je možné aplikovať na daný skutkový stav. Nie sú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali zníženie náhrady škody, pretože odporcovia nadobudli dedičstvo na základe osvedčenia o dedičstve č.k. XXD/XXX/XXXX, X. XXX/XX, podľa ktorého bola čistá hodnota dedičstva 32.592,95 Eur. S poukazom na ust. § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka dedičia zodpovedajú za poručiteľove dlhy. Navyše navrhovateľ si svoju pohľadávku prihlásil do dedičstva dňa 28.07.2012, kedy mali odporcovia reálnu možnosť uplatnenú pohľadávku uznať, k čomu však nedošlo. Má za to, že odporcovia zavinili vedenie tohto súdneho konania, pretože aj napriek tomu, že dedičstvo prijali, pohľadávku neuznali, ani neuhradili, čiže navrhovateľ sa cestou súdneho konania domáhal zaplatenia tejto náhrady škody. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp.zn. 2MCdo 17/2009, a teda má za to, že v danom prípade sa nejedná o celkom výnimočný prípad, ktorý by odôvodňoval zníženie náhrady škody alebo teda nepriznanie náhrady trov konania celkom alebo z časti. Čo sa týka znaleckého posudku R.. Q., ten bol vypočutý priamo na pojednávaní dňa 12.04.2013, kedy sa podrobne vyjadril aj k námietkam odporcov, a vysvetlil závery svojho znaleckého posudku. Skutočnosť, že znalec nevidel vozidlo, neznamená samo o sebe to, že by tento znalecký posudok bol nesprávny,

pretože pokiaľ by bola ohliadka vozidla nevyhnutou súčasťou na vypracovanie znaleckého posudku, tak znalec by sa vyjadril v tom smere, že napríklad znalecký posudok nie je možné vypracovať, pretože nie je možné vykonať ohliadku. Čo sa týka podaní, ktoré doložili odporcovia ohľadom ceny vozidla za jednotlivé obdobia, tieto nepovažujú za relevantný dôkaz, o ktorý by súd mohol oprieť svoju argumentáciu ohľadom výšky škody, nakoľko sa jedná o podania, ktoré boli z úplne iného časového obdobia, než ako bola udalosť, kedy došlo k vzniku škody.

Podľa § 450 Občianskeho zákonníka z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Zodpovednosť za škodu plní predovšetkým reparačnú funkciu, to znamená, že škodca má povinnosť nahradiť škodu v rozsahu, v akom ju spôsobil, pričom rozsah a spôsob škody je upravený zákonom (§ 442 až 449). Toto ustanovenie je výnimkou z tejto zásady a umožňuje súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu škody primerane znížiť.

Zníženie náhrady škody je viazané na niekoľko podmienok:

1. Prichádza do úvahy len z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Či sú tieto dôvody dané, musí súd starostlivo posúdiť. Berie pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila, a prihliadne pritom tiež na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Súd teda musí hodnotiť predovšetkým okolnosti vzniku škody, najmä z toho hľadiska, či vzhľadom na okolnosti vzniku škody je spravodlivé, aby škodca nahradil škodu v plnom rozsahu. Ďalej má zhodnotiť sociálnu situáciu tak škodcu, ako aj poškodeného, a to najmä v súvislosti s tým, ako spôsobenie škody zasiahlo do sociálnej situácie poškodenej osoby, resp. ako bude postihnutá sociálna situácia škodcu, ak ho súd zaviazne nahradiť škodu v plnom rozsahu.

2. Zníženie náhrady škody neprichádza do úvahy, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne. To znamená, že zníženie náhrady škody je možné iba pri škodách spôsobených z nebanlivosti. Pokiaľ ide o škody spôsobené v rámci objektívnej zodpovednosti, treba skúmať, či škodca prípadne nekonal úmyselne, aj keď zavinenie nie je podmienkou vzniku objektívnej zodpovednosti za škodu.

Súd nemal zistený úmysel.

Následne súd skúmal splnenie podmienok pre zníženie náhrady škody a zistil nasledovné:

Súd mal zistené, že hoci odporcovia tvrdili, že o škode nevedeli, z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporcovia vedeli o škode spôsobenej navrhovateľovi v dôsledku odcudzenia vozidla určeného na opravu ich právnym predchodcom, dokonca niektorí z nich boli priamo pri tom, keď sa vozidlo preberalo do opravy a následne pri zistení, že vozidlo bolo odcudzené. Je nepochybné, že navrhovateľ si svoju pohľadávku uplatnil už aj v dedičskom konaní.

Pri posúdení okolností odôvodňujúcich zníženie náhrady škody súd mal za to, že nie sú žiadne dôvody pre zníženie náhrady, nakoľko škoda bola spôsobená odcudzením vozidla navrhovateľa, ktoré prevzal za účelom opravy právnym predchodcom odporcov. Keďže zomrel pred podaním žalobného návrhu, za škodu zodpovedajú dedičia, t.j. odporcovia, pričom nenastal žiadny liberačný dôvod. Taktiež nebolo preukázané žiadne zavinenie navrhovateľa, čo vyslovil aj odvolací súd.

Skutočnosť, že zodpovedná osoba za škodu zomrela, nie je dôvod na zníženie škody. Predsa zodpovednosť prešla na odporcov ako dedičov, a toto nemôže byť na úkor poškodeného, t.j. navrhovateľa.

Odporcovia zodpovedajú za škodu spôsobenú navrhovateľovi, a to za ich právneho predchodcu, a to bez dôvodu na zníženie podľa § 450 Občianskeho zákonníka. Súd nezistil žiadne dôvody pre zníženie. Len to, že dedičia by mali nahradiť škodu za ich právneho predchodcu, nie je dôvod na zníženie. Odporcovia ako dedičia znášajú práva aj povinnosti po poručiteľovi, teda po zodpovednej osobe a nemôže to byť na úkor navrhovateľa len preto, že odporcovia sú dedičia, ktorí namietali zodpovednosť aj v čase, keď medzitimný rozsudok už bol právoplatný. Preto súd k zodpovednosti odporcov sa v tomto rozhodnutí už ďalej nezaoberal vzhľadom na medzitimný rozsudok.

Súd poukazuje na to, že odporcovia ako dedičia v zmysle § 470 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka zodpovedajú do výšky ceny nadobudnutého dedičstva podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

Z osvedčenia o dedičstve zo dňa XX.XX.XXXX, č.k. XXD/XXX/XXXX právoplatného dňa 28.10.2011 vyplýva čistá hodnota dedičstva 32.592,95 Eur a že odporcovia uzavreli dohodu ohľadom vyporiadania dedičstva tak, že každý nadobudol majetok poručiteľa v 1-ine. (l.č.35-36)

Teda je nepochybné, že zdedený podiel každého odporcu je vo vyššej hodnote, ako celková výška náhrady škody.

Súd nezistil žiadne dôvody ani s poukazom na sociálne a majetkové pomery odporcov, ktorí zdedili podiel vo vyššej hodnote, než je výška škody. Náhrada škody teda nie je likvidačná a je nepochybné, že škoda bola na strane navrhovateľa. To, že vozidlo zakúpil za nižšiu cenu, je irelevantné, nakoľko kúpna cena bola vecou dohody a „šikovnosťou“ zmluvných strán.

Súd názor odporcov, že škoda navrhovateľa nemôže byť v takej výške, lebo vozidlo nadobudol za nižšiu cenu, nepovažuje za správny, pretože podľa ich názoru by teda navrhovateľovi nevznikla žiadna škoda, keby mu vozidlo bolo napríklad darované a teda nemusel nič vynaložiť na jeho nadobudnutie zo svojho majetku.

Teda spôsob a výška kúpnej ceny nemôže byť relevantné.

Právny zástupca odporcov ohľadom zníženia náhrady škody poukázal na to, že ide o právnych nástupcov R. N. M., ktorý mal byť nositeľom záväzku, tak je potrebné prihliadnuť na to, že dedičia nemali jednoznačne preukázanú dôvodnosť žalovaného nároku. Tu treba vziať pri posudzovaní tejto skutočnosti do úvahy aj to, že pokiaľ by išlo o jasne preukázanú pohľadávku, ktorá by bola písomne daná, ako je napríklad úver alebo pôžička alebo nejaký iný záväzok, ktorý by bol jasne preukázaný, tak v tom prípade je možné uvažovať o zavinení odporcov na konaní, avšak v čase, keď si prihlasovali pohľadávku, neexistovali žiadne znalecké posudky, ktoré by preukazovali výšku škody.

Súd s týmto názorom nesúhlasí, nakoľko odporcovia namietali nárok navrhovateľa aj po tom, ako nadobudol medzitimny rozsudok právoplatnosť a predsa oni ako dedičia prevzali zodpovednosť a povinnosť škodu nahradiť, ktorú by bol povinný nahradiť poručiteľ a o to by sa jeho majetok, ktorí odporcovia zdedili, zmenšil/znižil. A nie je možné robiť rozdiel medzi pohľadávkou z úveru a touto škodou, ako uvádzali odporcovia. Skutočnosť, či zavinieli odporcovia konanie alebo nie, a teda či mali preukázaný dôvod alebo nie, nie je dôvod pre zníženie náhrady škody. Predsa je nepochybné, že zodpovedný za škodu bol poručiteľ, čo prešlo na odporcov ako na dedičov.

Odporcovia ničím nepreukázali žiadne relevantné dôvody hodné osobitného zreteľa pre zníženie náhrady škody v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka, ktorá nepochybne vznikla navrhovateľovi.

Z uvedených dôvodov sú odporcovia povinní nahradiť škodu v celkovej výške 3.137,- Eur, a to každý podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudol, pričom nebol zistený žiadny dôvod pre zníženie náhrady škody.

Navrhovateľ požadoval aj úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 20.07.2011 až do zaplatenia.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení v čase vzniku omeškania výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods.2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškание; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Vzhľadom na to, že odporcovia si svoju povinnosť zaplatiť dlžnú sumu nesplnili, dostali sa do omeškania ako dlžník s platením svojho peňažného záväzku. Týmto vzniklo navrhovateľovi právo na úroky z omeškania. Súd preto uznal úrok požadovaný navrhovateľom vo výške 9,5 % ročne vo výške v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ale od 17.09.2011, teda od nasledujúceho dňa po doručení

žalobného návrhu poslednému z odporcov, keďže žiadna predchádzajúca výzva nebola preukázaná voči odporcom, tak v zmysle zaužívanej súdnej praxe takú výzvu nahrádza žalobný návrh, a to jeho doručením, nie podaním na súd. Preto súd nepriznal úroky z omeškania za obdobie od 20.07.2011 do 16.09.2011, a v tej časti žalobný návrh zamietol.

Výšku úrokovej sadzby ECB platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu súd nedokazoval v zmysle § 121 O.s.p.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 151 ods.3 O.s.p., podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vykonané dôkazy súd hodnotil v zmysle § 132 O.s.p. podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomne súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žalobou uplatnenej pohľadávky, na základe čoho súd návrhu navrhovateľa vyhovel v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Žiline ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonaním navrhnutých dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205a ods.1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods.2 O.s.p. ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.